

A Kincskereső országos értekezlete

1976. augusztus 6.

Az 1975–76-os tanévben *Örizzük a lángot* elnevezéssel különböző úttörő feladatok ellátására mozgalmat indított az úttörőszövetség országos elnöksége.

A mozgalom, amely egybefonódott a szövetség 30. születésnapjára való felkészüléssel, sikeres volt a Kincskereső számára is.

A *Kincskereső* különböző rovataival – lényegében egész tartalmával – megfelelően támogatja e kezdeményezést, ugyanakkor e mozgalom eredményesen karolta fel a folyóirat terjesztését.

A megyék művelődési osztályai, megyei úttörőelnökségek, úttörőcsapatok dolgoztak a *Kincskereső* előfizetői táborának növelésén.

1975. évben 82 ezer példányban jelent meg a *Kincskereső*.

1976. első félévében – a papírgondok és a reális igények miatt – beszabályoztuk a megjelenését, 75 000 példányra.

A folyóirat példányszáma ezen a szinten stabilizálódott 1975 II. félévében és 1976-ban. A *Kincskereső* megtalálta helyét a 10–14 évesek körében. Eddigi munkája, példányszáma bizonyítja, hogy létrehozása valóban hézagpótló volt.

Az előfizetés növekedése, mely elsődleges célja volt elmúlt évi terjesztési munkánknak – kielégítő eredményt hozott –, mert az előfizetői állomány 10⁰/o-ról 17⁰/o-ra, vagyis 8000-ról 13 ezerre emelkedett. A lap tulajdonosa, az Úttörő Szövetség Országos Elnöksége 1976. május 19-én értékelt a *Kincskereső* 1975. évi munkáját és elfogadta az új tanévben megjelenő lapszámok szerkesztőségi célkitűzéseit.

Az országos úttörőelnökség az 1976/77. úttörőévre *Együtt-egymásért* jelszóval indított mozgalmat különböző úttörőfeladatok megoldására. E mozgalomnak – amely évenként más-más jelszóval indul – mindig központi feladatát képezi a *Kulturális seregszemle*. E szemle keretében indul egy kulturális úttörőközösségi játék *A művészet vándorútjain* címmel.

A játék célja, hogy minél több gyermeknek alkalmá legyen élményszerű találkozásra az embert formáló művészetekkel, s a közös esztétikai tevékenység, közös élmény járuljon hozzá a kollektíva szocialista, humanista kapcsolatrendszerének erősödéséhez.

A játék feladatrendszere a következő:

A kollektívák (őrsök, szakkörök, napközis csoportok, klubok) 50 feladatból tizen saját érdeklődésük és tehetségeik alapján kiválasztá-

nak, és azokat teljesítik. A feladat végrehajtását az úttörőcsapat dokumentálja (napló, album, fotó stb.). A 10 feladat teljesítése alapján a járási-városi úttörőelnökségek a mozgalomban való eredményes közreműködésért központilag készített emléket és a *Művészet barátja* című emléklapot adományoz az őrsök, illetve úttörőkollektívák számára.

Ezt az emléklapot a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat készítette el 20 ezer példányban, amelyen elhelyezzük saját jelmondatunkat és emblémánkat: *A művészet vándorútján útitársad a Kincskereső*. Úgy gondoljuk ez is segíti majd a folyóirat további népszerűsítését, a gyerekek, pedagógusok figyelmét a *Kincskeresőre* irányítja.

Az úttörők számára megjelölt 50 feladathoz a *Kincskereső* valóban útítárs lesz.

A lap tartalmában a játék céljához kapcsolódó számos írás jelenik majd meg, ami megkönnyíti a gyerekek választását. Erre a tényre fel kell majd hívni a pedagógusok és a gyerekek figyelmét. Közvetlen utalás is van az 50 pont között a *Kincskeresőre*. Pl. egyik ilyen feladat:

– *Lépjetek levelezésbe a Kincskeresővel, riportban tudósítatok a vándorút legizgalmasabb kalandjairól;*

– *vagy: Készítetek illusztrációkat a Kincskereső egy általatok választott számához, vagy megjelent művéhez, küldjétek el a szerkesztőségnek, tervezetek címlapot.*

Néhány részletet hadd idézzek a szerkesztőségi programból is:

A Kincskereső elsődleges céljaként annak idején azt jelöltük meg, hogy szocialista eszméiségű, etikai töltésű, esztétikailag magasrendű szépirodalmi műveket adjunk közre, segítsünk a művészi, szépre fogékony, igényes olvasókká formálni a tizenéveseket. Feladatunknak tekintettük, hogy az ifjúsághoz szóló irodalom legjavát adva, a magunk sajátos eszközeivel elősegítsük az úttörőmozgalom céljainak elérését is.

Úgy érezzük, hogy fenti célkitűzéseinket – s magát a lapnak korábban, az induláskor elfogadott koncepcióját – alapelőben eredményesen valósítottuk meg az 1975–76-os úttörőévben.

Továbbra is törekvünk, hogy még közelebb kerüljünk korosztályukhoz. Különösen fontosnak érezzük, hogy az elemző írások, riportok, interjúk, könyvismertetések hangütése megfelelő legyen; mert csak az olvasmányos, színesen indított, „blickfangos” esszéket olvassák szívesen a

tizenévesek. Adósnak érezzük magunkat a „miért szép?” kérdésre felelő, a gyermekeknek élményt, a magyarszakos tanárnak mintát adó vers- és egyéb elemzések dolgában. Igyekszünk ezt az 1976–77-es úttörőévben tölteszteni.

A *Művészet vándorútjain* kulturális mozgalomhoz, mint az *Együtt-egymásért* mozgalom szervezéséhez szeretnénk jó kalauzt adni a Kincskereső minden egyes számában.

Az eddig tapasztaltakból azt a következtetést vontuk le: nem feltétlenül szükséges, hogy a Kincskeresőben közölt elbeszélés hőse mindig maga a gyermek legyen. Olvasóink szívesen fogadják a felnőttekről szóló, erkölcsi példát, konfliktushelyzetet feldolgozó történeteket. A horizont ilyen tágítását tervezzük 1976–77-re. Törekszünk a mai diákéletet tükröző elbeszélések, jelenetek inspirálására; egyben az ilyen írások színvonalának javítására, fejlesztésére. A gyerekek igényének megfelelően minél több és színvonalasabb humoros írás közlésére.

A versközlés tematikáját úgy kívánjuk tágítani, hogy a játékos-humoros versek mellett több helyet kapjon a szeretet, a szerelem, a barátság, a természet, a táj poézise.

A prózai rovat is rendszeresen közöl majd alkotásokat a testvér-irodalmakról. Fontosnak érezzük ezt a kitekintést a szocialista országok irodalmára, szeretnénk jó kapcsolatot teremteni

az ottani partnerfolyóiratokkal, lefordítani belőlük a legjobb írásokat.

A forradalmi ifjúsági napok, a májusi munkásünnep, a pedagógusnap, az anyasziünnep, a természetvédelem témakörében is közlünk irodalmi alkotásokat.

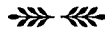
▼ A Testvérműzák rovatban folytatjuk a külföldi művészeti ágak s kapcsolataik bemutatását. Figyelembe vesszük, hogy ezzel iránytűt is adhatunk A művészetek vándorútjain mozgalom résztvevőinek.

A Szerkesztő asztala rovatunkban írunk majd a zánkai Kincskereső-táborról; itt hirdetjük meg a gyerekek aktivizálására szánt pályázatainkat, illetve azok eredményét. *Szerkesszünk együtt* címmel az Együtt-egymásért gondolkörben kérjük a gyerekek segítségét a szerkesztéshez: a könyvtárban búvárkodva vagy olvasmányaikra visszaemlékezve küldjenek be verset, jelenetet, novellát, dalt Kincskeresőbeli közlésre.

Ugyancsak pályázatban kérünk javaslatokat az 1977. november 7-i közlésekre.

A legjobb javasolt művek megjelennek, a nyertesek jutalmat kapnak majd.

Elhatároztuk, hogy a decemberi, illetve júniusi három éves számokban a gyermeklevelek legérdekesebbjeiből idézünk, s a beküldött versek legjavából is közlünk.

Simai Mibály:

AZ ÉGRE-PINGÁLT KISCSEKŐ

Hajdanvolt gyerekélményeiből sokat őriz magában az ember. Sokat el is felejt belőlük később. Simai gyerekversekötetében egymás után sorjáznak és megkapó költői kidolgozásban bontakozik ki a gyermekkor színes, gazdag, gyönyörű világa. A kötetet Réber László humoros, színes rajzai díszítik.

(Móra Ferenc Könyvkiadó, Budapest, 1976.)

Vera Ferra-Mikura:

BARÁTNŐM, ROZINA – TIZENKETTŐ: NEM EGY TUCAT!

A kötet két kisregényt tartalmaz.

Az első történet egy kiskutya körül szövődik, Rozina egy képzeletbeli kiskutyát vezet pórázon, egyszer a kiskutya valósággá válik. Eközben azonban nagyon sok vidám kalandon esnek át.

A másik kisregény is sok érdekességet tartogat az olvasó számára.

(Móra Ferenc Könyvkiadó, Budapest, 1976.)

Heinrich Mann:

AZ ALATTVALÓ

Regényében megteremt egy sajátos figurát, ez az alattvaló. Felfelé hajbókoló, lefelé tipró, porosz hagyományokkal átitatott burzsoá dr. Diederich Hessling papírgyáros, akinek undorító mivoltát csak úgy tudja az olvasó elviselni, hogy – az író jóvoltából – sokat nevet rajta.

(Kozmosz Könyvek, Budapest, 1976.)

Greguss Ferenc:

ELEVEN TALÁLMÁNYOK

Az állatvilág seregnyi „találmányáról” lebenteli fel a fátylat – a szerző –, az elmúlt évek kutatásai nyomán. A sok érdekes probléma közül néhány: Mi hajtja előre a kigyót? – Mit lát az éjjeli lepke? – Hogyan járnak a négylábú állatok? – Hol van a halaknak füle? – stb. Mérnökök és biológusok egyre behatóbban tanulmányozzák ezeket az évmilliók óta kitűnően működő szerkezeteket, mivel nagyon sokat tanulhat az ember a természetből.

A könyvet több mint kétszáz fénykép és rajz egészíti ki.

(Móra Ferenc Könyvkiadó, Budapest, 1976.)